

gen deed opofferen tot hulp van anderen. Hij hield zijne geneeskundige oefeningen bij tot aan zijn levenseind, en wendde die belangeloos aan tot afkeering van ziekten of leniging van smart:” Bij deze hoedanigheden voegde hij bevallige zeden, en was een kundig kenner, liefhebber en voorstander van kunst. Wat nog meer is, hij was een braaf en godsdienstig man.

Wien, Mijne Heeren, kan ik voegzamer naast BENNET plaatsen dan Dr. **ABRAHAM VAN STIPRIAAN LUISCIUS**, sedert den 11^{den} Maart 1809 Correspondent, sedert den 11^{den} Mei 1819 Lid der Eerste Clasfe, den 2^{den} Mei 1829, in den ouderdom van ruim vijf-en-zestig jaren, te *Delft* overleden. Waardige vrienden, meer bevoegd dan ik tot het waarden van zijne verdiensten als scheikundigen en geneesheer, prezen dezelve in een levensbericht, 't welk ik mag veronderstellen u bekend te zijn. (*)

De Eerste Clasfe bezit onder hare verzameling van zijne hand de volgende stukken:

Korte scheikundige bespiegelingen over de vermenging en de vereeniging der lichamen in het algemeen en die der vloeistoffen in het bijzonder.

Verhandeling over eenen door hem verbeterden Bathometer.

Verhandeling over de zuivering van bedorven water.

Beschrijving van een nieuwen polypus-afbinder.

Verhandeling over de veranderingen van vormige lichamen in den schoot der aarde.

VAN STIPRIAANS kunde en vlijt aan Leidens Hoogeschool, verwierven hem den hoogsten trap van bevordering; buiten- en inlandsche Maatschappijen plaatsten hem onder hare verdienstelijkste Leden; de plantaardige zouten; het nut der scheikunde in het algemeen en derzelve invloed op de geneeskunst in het bijzonder; de natuur- en scheikundige wetenschappen van zes melkfoorten; de oorzaken der verrotting in plantaardige en dierlijke zelfstandigheden; en vele andere belangrijke onderwerpen, in het

Ge.

(*) Zie Alg. Kunst- en Letterbode, van 1829, N^o. 22 en 23.

Geneeskundig Magazijn opgenomen, hielden zijnen geoefenden geest en vlijtige pen bezig. Hij maakte de luchtzuiverende berookingen van GUYTON MORVEAU meer bekend en bruikbaar. Hij vond en beschreef eenen zeepeiler, waarvan hij zelf het model vervaardigde; hij wees de middelen aan, hem best geschikt voorgekomen, zoo tot zuivering van bedorven water, als tot wering van het bederf; menig eerlaurier fierde zijne kruin; overvloedige bewijzen van vertrouwen en achting ontving hij van zijne medeburgers en van 's lands bestuur, meermalen werd hem een hooger leerstoel aangeboden dan die van *Lector der Scheikunde*, dien hij te *Delft* vervulde; hij zag zich geplaatst aan het hoofd van het geneeskundig toezigt in Zuid-Holland; — maar, wat voor het Vaderland en de menschheid nog grooter waarde heeft, hij was een werkdadig Geneesheer, toegerust met al de hoedanigheden, welke zich vereenigen moeten, om dien eertitel waardiglijk te bezitten: hij was een menschen-vriend in den edelsten en uitgebreidsten zin des woords. Deze deugd, bij zoo diepe kunde, zoo wijze voorzigtigheid, en onbezweken trouw, verwierf hem de dankbare liefde van allen, die hij redde, hielp of troostte, en den onuitwisbaren roem, dien hij zijne verdienstelijke zonen naliet.

Van geheel anderen aard wordt de moeilijke taak mij opgelegd, wanneer ik voor u den naam uitspreke van ADRIAAN FRANÇOIS GOUDRIAAN, te *Ameiden* den 1^{sten} Augustus 1768 geboren, sedert 4 Mei 1808 Lid der eerste Clasfe, den 2^{den} Junij dezes jaars overleden, wien bij zijn leven de getuigenis in openbaren druk gegeven werd, (*) dat hij aan de uitgebreidste *practische* kunde van den waterstaat, den roem paarde, van een der eerste *theoretici* van Europa in de *hydraulische* wetenschappen te wezen.

De Eerste Classe bezit van hem de volgende stukken:

Verhandeling getiteld: Aanmerkingen aangaande het doen van waarnemin-

(*) Zie *Galerie Historique des Contemp. ou Nouv. Biographie*. Brux. 1819. Tom. 5. p. 188. col. 2.